

C_2018142DA.01002301.xml
23.4.2018

DA

Den Europæiske Unions Tidende

C 142/23

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 8. januar 2018 — Sole-Mizo Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sag C-13/18)

(2018/C 142/31)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sole-Mizo Zrt.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

1)

Er en medlemsstats praksis — hvorefter der i forbindelse med en undersøgelse af de relevante bestemmelser om morarenter tages udgangspunkt i en antagelse om, at den nationale afgiftsmyndighed ikke har begået en overtrædelse (undladelse), dvs. at den ikke har misligholdt betalingen af den ikke-refunderbare merværdiafgift (herefter »moms«) [...] på de afgiftspligtiges ubetalte køb, fordi den nationale lovgivning, der var i strid med fællesskabsretten, var gældende på tidspunktet for den nationale afgiftsmyndigheds afgørelse, og Domstolen først efterfølgende konstaterede, at det deri fastlagte krav ikke var i overensstemmelse med fællesskabsretten — forenelig med fællesskabsrettens bestemmelser, bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF (1) af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter »momsdirektivet«) (navnlig direktivets artikel 183) og med effektivitetsprincippet, princippet om direkte virkning og ækvivalensprincippet?

2)

Er en medlemsstats praksis, hvorefter der i forbindelse med en undersøgelse af de relevante bestemmelser om morarenter sondres mellem, hvorvidt den nationale afgiftsmyndighed ikke tilbagebetalte afgiften under overholdelse af de på daværende tidspunkt gældende nationale bestemmelser — som i øvrigt var i strid med fællesskabsretten — eller om den gjorde dette under

tilsidesættelse af disse bestemmelser, og som — for så vidt angår de påløbne renter på den moms, hvis tilbagebetaling ikke kunne søges inden for en rimelig frist som følge af et krav i den nationale ret, som Domstolen havde erklæret uforeneligt med EU-retten — fastlægger to adskilte perioder, i overensstemmelse med fællesskabsretten, navnlig momsdirektivets bestemmelser (navnlig artikel 183) og ækvivalensprincippet, effektivitetsprincippet og proportionalitetsprincippet, således at

de afgiftspligtige i den første periode kun har ret til at opkræve morarenter svarende til centralbankens basisrente, i betragtning af at den ungarske lovgivning, der var i strid med fællesskabsretten, stadig var gældende på daværende tidspunkt, og de ungarske afgiftsmyndigheder derfor ikke handlede ulovligt ved ikke at give tilladelse til inden for en rimelig frist at betale den moms, der fremgik af fakturaerne, hvorimod

der i den anden periode skal betales en rente svarende til det dobbelte af centralbankens basisrente — som i øvrigt finder anvendelse i tilfælde af forsinket betaling i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning — udelukkende for så vidt angår den forsinkede betaling af morarenterne for den første periode?

3)

Skal momsdirektivets artikel 183 fortolkes således, at ækvivalensprincippet er til hinder for en medlemsstats praksis, hvorefter afgiftsmyndigheden for så vidt angår den moms, der ikke er tilbagebetalt, kun betaler en rente svarende til centralbankens (simple) basisrente, hvis EU-retten er blevet tilsidesat, mens der betales en rente svarende til det dobbelte af centralbankens basisrente, hvis den nationale ret er blevet tilsidesat?

(1) EUT 2006, L 347, s. 1.